

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 15C/420/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4115223607
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Kuzmová
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2020:4115223607.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra sudkyňou JUDr. Luciou Kuzmovou v spore žalobcu: Ján F., nar. XX.X.XXXX V. XXX, XXX XX V. X., zastúpený: C. kancelária JUDr. Peter Rybár, s.r.o., IČO: 47 234 466, Kuzmányho 29, 040 01 Košice, proti žalovanému: POHOTOVOSŤ, s. r. o., IČO: 35 807 598, Pribinova 25, 811 09 Bratislava, o zaplatenie 680 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 680 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 680 eur od 25.7.2015 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorej bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenu súdu dňa 31.7.2015 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného povinnosťou zaplatiť mu sumu vo výške 680 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 680 eur od 25.7.2015 do zaplatenia. Súčasne sa domáhal priznania náhrady trov súdneho konania.

2. V žalobe poukázal na zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré uzavrel so žalovaným. Dňa 10.9.2013 so žalovaným uzavrel zmluvu č. 601600382, na základe ktorej mu bol poskytnutý úver vo výške 500 eur a na tento úver žalovanému zaplatil sumu 396 eur. Dňa 8.4.2013 uzavrel so žalovaným zmluvu č. 601600291, bol mu poskytnutý úver vo výške 200 eur, zaplatil naň sumu 984 eur. Tieto zmluvy boli žalovaným vopred pripravené a predtlačené na formulároch, žalobca nemal možnosť meniť zmluvné podmienky. Žalobca zmluvy uzavrel ako spotrebiteľ. Na základe predmetných zmlúv o úvere boli žalobcovi poskytnuté peňažné prostriedky spolu vo výške 700 eur, pričom žalobca žalovanému v splátkach uhradil spolu 1 380 eur. Z dôvodu absencie obligatórnych náležitostí zmluvy o úvere v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. považuje žalobca úver poskytnutý na základe zmlúv o úvere za bezúročný a bez poplatkov a podanou žalobou sa voči žalovanému domáha vydania sumy bezdôvodného obohatenia vo výške 680 eur (1 380 - 700 = 680). O skutočnosti, že žalovaný sa na úkor žalobcu bezdôvodne obohatil sa žalobca dozvedel dňa 12.7.2015 po porade s právnym zástupcom a listom zo dňa 16.7.2015 žalovaného vyzval na vydanie bezdôvodného obohatenia a pokúsil sa o mimosúdnu dohodu so žalovaným. Žalovaný na výzvu nereagoval, v dôsledku čoho sa dňom 25.7.2015 dostal do omeškania a žalobca sa voči žalovanému domáha i zaplatenia úrokov z omeškania z dlžnej sumy.

3. Dňa 9.9.2015 súd vydal platobný rozkaz č. k. 15C/420/2015-17, ktorým žalobe vyhovel v plnom rozsahu.

4. Voči platobnému rozkazu podal žalovaný v zákonnej lehote odpor, v ktorom uviedol, že nie je možné považovať poskytnuté úvery za bezúročné a bez poplatkov. Podmienky zmluvy o úvere boli so žalobcom individuálne a s odbornou starostlivosťou dojednané. V zmluvách je správne uvedená i RPMN, žalobca svoje tvrdenia o nepravdivosti uvedeného údajá nepreukázal. Podľa žalovaného zmluva obsahuje všetky obligatórne náležitosti, tieto sa nachádzajú v dohodách o plnení v splátkach k zmluvám o spotrebiteľskom úvere, ktoré boli podpísané v rovnaký deň ako predmetné zmluvy o úvere. Úver preto nie je možné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Pokiaľ ide o výšku príslušného poplatku za poskytnutie úveru, tento je v zmluve dostatočne jasne uvedený, výrazne napísaný, je uvedený hneď pri sume poskytnutého úveru, žalobca musel vedieť posúdiť hodnotu protiplnenia. Žalobca mal okamžite pri podpise zmlúv o úveru vedomosť, aká je cena úveru. Pokiaľ ide o výšku odplaty za poskytnutie úveru, žalobca poukazuje na závery rozhodovacej praxe, podľa ktorej možno u nebankových subjektov vzhľadom na vyššie podnikateľské riziko akceptovať i vyššie úroky. Na strane žalovaného nedošlo k bezdôvodnému obohateniu, preto je žaloba nedôvodná.

5. Rozsudkom č. k. 15C/420/2015-68 zo dňa 6.7.2017 súd žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 680 eur spolu s 5,05% ročným úrokom z omeškania od 25.7.2015 do zaplatenia a o trovách konania rozhodol tak, že žalobca má nárok na plnú náhradu trov konania.

6. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalovaný odvolanie domáhajúc sa jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Žalovaný poukázal na nesprávne skutkové zistenia a nesprávne právne posúdenie veci, zmluvu o úvere nie je možné považovať za bezúročnú a bez poplatkov, pokiaľ ide o maximálnu výšku odplaty za poskytnutie úveru, táto v čase uzavretia zmluvy nebola stanovená. Za nedôvodné považuje žalovaný konštatovanie súdu, že zmluvy neobsahovali údaj o výške RPMN, ako aj o priemernej hodnote RPMN, pretože tieto údaje sú obsiahnuté na prednej strane uvedených zmlúv ako aj v Štandardných európskych informáciách o spotrebiteľskom úvere. Nie sú pravdivé ani tvrdenia súdu ohľadom absencií výšky úrokovej sadzby, pretože tieto sa nachádzajú na prednej strane zmlúv.

7. O odvolaní žalovaného rozhodol Krajský súd v Nitre uznesením č. k. 7Co/72/2018 - 92 zo dňa 29.3.2019, ktorým rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd sa v uznesení stotožnil s právnym záverom súdu prvej inštancie o spotrebiteľskom charaktere zmlúv o úvere, poukázal na nedostatočné odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie a súdu v ďalšom konaní uložil opätovne preskúmať všetky náležitosti zmluvy o úvere, zaoberať sa skutočnosťou, či je výška celkovej odplaty (RPMN) vyjadrená správne a či je v súlade so zákonom o spotrebiteľských úveroch.

8. Po vrátení spisu odvolacím súdom súd prvej inštancie spor opäť prejednal na pojednávaní, na ktorom vykonal dokazovanie oboznámením sa s prednesom právneho zástupcu žalobcu ako aj oboznámením sa s listinami, ktoré sú súčasťou súdneho spisu a z vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav:

9. Strany sporu uzavreli dňa 8.4.2013 zmluvu o úvere č. 601600291, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobcovi úver vo výške 200 eur. Žalobca ako dlžník sa zaviazal vrátiť žalovanému poskytnutú sumu vo výške 200 eur zvýšenú o príslušný poplatok vo výške 196 eur, t. j. celkom mal žalobca zaplatiť žalovanému sumu vo výške 396 eur, a to do 18.4.2014. Celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom v sume 196 eur sú tvorené súčtom úroku vo výške 39,15 % ročne z poskytnutého úveru, čo predstavuje sumu vo výške 78,30 eur a administratívnych nákladov na vypracovanie a uzavretie zmluvy o úvere vo výške 117,70 eur. V zmluve je uvedená RPMN úveru 98,00 %, priemerná RPMN 36,73 %. V rovnaký deň 8.4.2013 strany sporu uzavreli i dohodu o plnení v splátkach, ktorou sa dojednali, že uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 601600291 sa mení tak, že spotrebiteľ sa zaväzuje uhradiť celkovú čiastku vo výške 396 eur v 12 pravidelných mesačných splátkach vo výške 33 eur splatných vždy k 18. kalendárnemu dňu v mesiaci počnúc dňom 18.5.2013. V tejto dohode je uvedené, že spotrebiteľ berie na vedomie, že výška RPMN je 309,86 %, výška priemernej RPMN na poskytnutý spotrebiteľský úver platnej ku dňu podpísania tejto zmluvy o úvere je 36,73 %.

10. Dňa 10.9.2013 strany sporu uzavreli zmluvu o úvere č. 601600382, v zmysle ktorej žalovaný poskytol žalobcovi úver vo výške 500 eur. Žalobca mal žalovanému vrátiť poskytnutú sumu vo výške 500 eur zvýšenú o príslušný poplatok vo výške 484 eur, t. j. celkom mal žalobca zaplatiť žalovanému sumu

vo výške 984 eur, a to do 19.9.2014. V zmluve je uvedená RPMN úveru 96,80 %, priemerná RPMN 49,13 %. V tejto zmluve sú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom vo výške 484 eur tvorené súčtom úroku vo výške 39,15 % ročne z poskytnutého úveru, čo predstavuje sumu vo výške 195,75 eur a administratívnych nákladov na vypracovanie a uzavretie zmluvy o úvere vo výške 288,25 eur. Spolu so zmluvou o úvere uzavreli strany sporu dňa 10.9.2013 dohodu o plnení v splátkach, ktorou sa strany dojednali, že uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 601600382 sa mení tak, že spotrebiteľ sa zaväzuje uhradiť celkovú čiastku vo výške 984 eur v 12 pravidelných mesačných splátkach vo výške 82 eur splatných vždy k 19. kalendárnemu dňu v mesiaci počnúc dňom 19.10.2013. Podľa dohody žalobca ako spotrebiteľ berie na vedomie, že výška RPMN je 304,10 %, výška priemernej RPMN na poskytnutý spotrebiteľský úver platnej ku dňu podpísania tejto zmluvy o úvere je 49,13 %.

11. Z tvrdení žalobcu, ktoré v konaní neboli žalovaným popreté, mal súd preukázané, že žalobca uhradil žalovanému titulom vyššie uvedených zmlúv o úvere sumu spolu vo výške 1 380 eur.

12. Z výzvy adresovanej žalobcom žalovanému zo dňa 16.7.2015 mal súd preukázané, že žalobca sa voči žalovanému touto výzvou titulom úhrad, ktoré vykonal v súvislosti so zmluvami o úvere č. 601600291 a 601600382, ktoré považuje za bezúročné a bez poplatkov, domáhal vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 680 eur, ktorú sumu žiadal zaplatiť v lehote do 24.7.2015.

13. Národná banka Slovenska na žiadosť súdu prepočítala RPMN v zmluvách o úvere a v dohodách o plnení v splátkach a v odpovedi zo dňa 21.5.2020 (č. I. 140 spisu) uviedla, že výška RPMN poskytnutého spotrebiteľského úveru uvedená v zmluve o úvere zo dňa 8.4.2013 (98,00 %) sa odlišuje od hodnoty RPMN, ktorú Odbor ochrany finančných spotrebiteľov NBS (ďalej len OFS) určil vo výške 94,43 %. Podľa NBS ďalej výška RPMN poskytnutého spotrebiteľského úveru uvedená v zmluve o úvere zo dňa 10.9.2013 (96,80 %) sa odlišuje od hodnoty RPMN, ktorú OFS určil vo výške 93,62 %. NBS ďalej uviedla, že výška RPMN poskytnutého spotrebiteľského úveru uvedená v dohode o plnení v splátkach zo dňa 8.4.2013 (309,86 %) sa odlišuje od hodnoty RPMN, ktorú OFS určil vo výške 276,78 %. V odpovedi NBS je tiež uvedené, že výška RPMN poskytnutého spotrebiteľského úveru uvedená v dohode o plnení v splátkach zo dňa 10.9.2013 (304,10 %) sa odlišuje od hodnoty RPMN, ktorú OFS určil vo výške 274,78 %. Zistené rozdiely sú spôsobené tým, že veriteľ nezohľadnil pri výpočte RPMN skutočný dátum čerpania úveru, veriteľom určená RPMN je však v prospech spotrebiteľa.

14. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

15. Podľa § 52 ods. 1 - 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

17. Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

18. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

19. Podľa § 1 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmlúv o úvere (ďalej len zákon č. 129/2010 Z. z.) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

20. Podľa § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a. druh spotrebiteľského úveru,
- b. obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c. adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d. meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e. identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f. dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g. celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h. opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i. úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j. ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k. výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l. právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m. súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n. prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o. úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p. upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q. veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r. výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s. informácie o právach podľa § 15 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610.html>> a podmienky ich uplatnenia,
- t. právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610.html>>,

u. spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
v. informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
w. právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610.html>>, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
x. názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610.html>>,
y. priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610.html>> za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

21. Podľa § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak:

a. zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610.html>>,
b. zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610.html>>, r) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610.html>> a y) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610.html>>,
c. zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610.html>> alebo
d. v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

22. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

23. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

24. Podľa § 41 Občianskeho zákonníka ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

25. Zmluvný vzťah strán sporu založený na základe zmlúv o úvere č. 601600291 a 601600382 spadá pod úpravu zákona o spotrebiteľských úveroch a Občianskeho zákonníka. Uzavreté úverové zmluvy teda súd posúdil ako spotrebiteľské zmluvy. Pre spotrebiteľské zmluvy je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že také ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

26. Uzavreté zmluvy o úvere ako aj na ne nadväzujúce dohody o plnení v splátkach súd podrobil súdnemu prieskumu z hľadiska kontroly dodržania ustanovení osobitného zákona, t. j. zákona č.

129/2010 Z. z., pričom zisťoval, či obsahujú jednotlivé zákonom požadované náležitosti a či tieto sú uvedené správne a sú pre daný právny vzťah primerané.

27. V rámci vykonaného dokazovania súd zistil, že v zmluve o úvere zo dňa 8.4.2013 bolo dojednané poskytnutie úveru vo výške 200 eur pri celkových nákladoch spojených so spotrebiteľským úverom vo výške 196 eur. V kontexte s uzavretou dohodou o plnení v splátkach zo dňa 8.4.2013 mal žalobca sumu vo výške 396 uhradiť v 12 splátkach počnúc prvou splátkou splatnou dňa 18.5.2013. Pri v poradí druhej zmluve o úvere zo dňa 10.9.2013 bolo dojednané poskytnutie úveru vo výške 500 eur pri celkových nákladoch spojených so spotrebiteľským úverom vo výške 484 eur. S poukazom na uzavretú dohodu o plnení v splátkach zo dňa 10.9.2013 mal žalobca sumu vo výške 984 uhradiť v 12 splátkach počnúc prvou splátkou splatnou dňa 19.10.2013. Celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom predstavovali v prípade zmluvy zo dňa 8.4.2013 sumu 196 eur a v prípade zmluvy zo dňa 10.9.2013 sumu 484 eur. V oboch prípadoch predstavoval časť celkových nákladov úrok v sadzbe 39,15 % ročne a ďalšiu časť celkových nákladov tvorili „administratívne náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy“. Pri výške úveru 200 eur mali tieto administratívne náklady predstavovať sumu 117,70 eur a pri výške úveru 500 eur išlo o sumu 288,25 eur. V obidvoch prípadoch podľa názoru súdu uvedené sumy administratívnych nákladov ďaleko presahujú skutočné náklady žalovaného na vypracovanie a uzavretie zmluvy. Súdu je z úradnej činnosti známe, že banky i nebankové subjekty, ktoré úvery poskytujú, si bežne účtujú poplatky za uzavretie zmlúv, tieto však nesmú byť neprimerané vo vzťahu k poskytnutej istine úveru. Poplatok vo výške 117,70 eur pri výške úveru 200 eur ako aj poplatok vo výške 288,25 eur pri sume úveru 500 eur však zďaleka nie je možné považovať za primeraný. Podľa názoru súdu tak v podstate ide popri už uvedenom úroku 39,15 % ročne o ďalšiu formu odplaty (hoci nazvanej ako administratívne náklady), ktorú bol žalobca povinný v zmysle uzatvorených zmlúv žalovanému uhradiť.

28. Podľa judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (rozsudky Najvyššieho súdu SR 1MCdo1/2009 zo dňa 31.07.2009 a 5Cdo 26/2011 zo dňa 26.04.2012) pri dojednávaní úrokov pri peňažnej pôžičke koná v súlade s dobrými mravmi len ten veriteľ, ktorý požaduje primeraný úrok bez ohľadu na to, že dlžník uzatvára zmluvu o pôžičke v situácii pre neho nepriaznivej. V súlade s dobrými mravmi je preto také konanie veriteľa, ktorý sa pri peňažnej pôžičke „uspokojí“ bez ohľadu na to, v akej situácii sa nachádza dlžník, s primeranou výškou odplaty (odmeny) za užívanie požičanej istiny a ktorý svoje voľné peňažné prostriedky mieni „zhodnotiť“ obvyklým spôsobom. Nezodpovedá preto všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby dlžník v takejto situácii poskytoval veriteľovi neprimerané až úžernícke úroky. Neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom, je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám, uplatňovanými bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek.

29. Úroková sadzba v zmluve dojednaná vo výške 39,15 % ročne spolu so sumou vyjadrenou ako administratívne náklady na uzavretie zmluvy za poskytnutie úveru pri úvere 200 eur vo výške 117,70 eur a pri úvere 500 eur vo výške 288,25 eur podľa názoru súdu nezodpovedá požiadavkám stanoveným Najvyšším súdom SR na určenie odplaty za poskytnutie úveru, keďže uvedený úrok a ďalšia suma v zmluve uvádzaná ako suma administratívnych nákladov predstavujú výrazné zhodnotenie peňažných prostriedkov na ročnej báze oproti pôžičkám poskytnutých bankami.

30. Samotná skutočnosť, že právna úprava v čase uzavretia zmlúv o úvere explicitne nelimitovala výšku odplaty za poskytnutie úveru neznamená, že žalovaný bol oprávnený požadovať jej zaplatenie v ľubovoľnej výške. Dojednanie o odplate podlieha prieskumu vo svetle princípu dobrých mravov civilno-právnej úžery a v neposlednom rade prieskumu podľa ustanovení Občianskeho zákonníka. Súd vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti dospel k záveru, že stranami uzavreté úverové zmluvy sú v časti dojednanej odplaty za poskytnutie úveru pre rozpor s dobrými mravmi absolútne neplatným právnym úkonom podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Za absolútne neplatné považuje súd dojednanie zmluvných strán týkajúce sa odplaty za poskytnutie úveru, ktoré sú premietnuté v údají o úrokovej sadzbe vo výške 39,15 % ako aj v údají o fixne stanovenej odplate vo forme administratívnych nákladov vo výške 117,70 eur pri zmluve o úvere na sumu 200 eur a 288,25 eur pri zmluve o úvere na sumu 500 eur.

31. Skutočnosť o neprimeranosti celkových nákladov spotrebiteľa v uzavretých zmluvách sú jednoznačne zrejmé i z údajov o RPMN uvedeného v zmluvách. RPMN je údaj, ktorý spotrebiteľovi poskytuje informáciu o celkových nákladoch spojených so spotrebiteľským úverom. Údaj RPMN je pre spotrebiteľov najdôležitejší ukazovateľ ceny úveru <<https://sk.wikipedia.org/wiki/%C3%9Aver>>, pretože

vyjadruje celkovú úrokovú mieru úveru alebo pôžičky a zohľadňuje nielen úrok, ale aj ostatné poplatky súvisiace s úverom.

32. Z právneho vzťahu, ktorý vznikol na základe zmluvy o úvere č. 601600291 zo dňa 8.4.2013 a rovnako z právneho vzťahu, ktorý vznikol na základe zmluvy o úvere č. 601600382 mal súd preukázané, že žalobca pri jednom rokovaní v rovnaký deň ako boli dojednané zmluvy o úvere, sa so žalovaným dohodol na splácaní dlžnej sumy v 12 mesačných splátkach. Žalobca tak nemusel peňažné prostriedky žalovanému vrátiť jednorázorovo v lehotách dojednaných v zmluvách o úvere, podľa ktorých v oboch prípadoch mal viac ako 1 rok na vrátenie celej dlžnej sumy, ale v dohodách o plnení v splátkach sa dohodol na splatnosti úverov v 12 mesačných splátkach. Toto ovplyvnilo i hodnotu RPMN, ktorá nepredstavovala hodnoty tak ako boli uvedené v zmluvách o úvere, ale bola v skutočnosti oveľa vyššia. V prípade zmluvy o úvere zo dňa 8.4.2013 predstavovala RPMN hodnotu 276,78 % a v prípade zmluvy o úvere zo dňa 10.9.2013 hodnotu 274,78 % (vyplýva z odpovede OFS na č. I. 140, žalobca v dohodách o plnení v splátkach úvadza ešte vyššie hodnoty RPMN).

33. Za účelom posúdenia primeranosti RPMN pre dané právne vzťahy súd zisťoval porovnateľné RPMN v čase uzavretia zmlúv o úvere. Z hodnôt RPMN zverejnených Ministerstvom financií Slovenskej republiky v tabuľke „Súhrnné informácie o údajoch novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 1. štvrťrok 2013“, t. j. štvrťrok predchádzajúci uzavretiu zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 601600291, súd zistil, že priemerná hodnota RPMN zodpovedajúca porovnateľným úverom vo výške do 1 500 eur so zmluvnou splatnosťou od 6 do 12 mesiacov, pričom sa jedná o typ spotrebiteľského úveru ako je uvedený v riadku č. 6 uvedenej tabuľky: „Ostatné spotrebiteľské úvery neuvedené v r. 1 až 5 vo výške do 1 500 eur vrátane“ bola vo výške 39,20 %. Pokiaľ žalovaný do zmluvy o úvere zo dňa 8.4.2013 uviedol hodnotu 36,73 % táto je uvedená nesprávne, ale nie v neprospech spotrebiteľa.

34. Podľa hodnôt RPMN zverejnených Ministerstvom financií Slovenskej republiky v tabuľke „Súhrnné informácie o údajoch novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 2. štvrťrok 2013“, t. j. štvrťrok predchádzajúci uzavretiu zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 601600382, súd zistil, že údaj o priemernej RPMN obsiahnutý v úverovej zmluve je vo výške 49,13 % uvedený správne, žalobca v zmluve správne uviedol priemernú hodnotu RPMN vo výške 49,13 % zodpovedajúcu porovnateľným úverom, ktorými sú spotrebiteľské úvery so zabezpečením so zmluvnou splatnosťou od 6 do 12 mesiacov, pričom sa jedná o typ spotrebiteľského úveru ako je uvedený v riadku č. 6 uvedenej tabuľky: „Ostatné spotrebiteľské úvery neuvedené v r. 1 až 5 vo výške do 1 500 eur vrátane“.

35. S poukazom na zistenia výšky priemerných RPMN porovnateľných úverov súd musí konštatovať, že skutočné náklady spotrebiteľa spojené s uzavretím jednotlivých zmlúv o úvere, ktoré sú odzrkadlené práve v údajoch o RPMN, boli neprimerane vysoké a v rozpore s dobrými mravmi. Skutočná RPMN v prípade zmluvy o úvere zo dňa 8.4.2013 uzavretej v kontexte s dohodou o plnení v splátkach z toho istého dňa predstavovala 276,78 %, z čoho je zrejmé, že viac ako sedemnásobne prevyšovala priemernú RPMN pre porovnateľné úvery (táto bola 39,20 %). Rovnako skutočná RPMN v prípade zmluvy o úvere z 10.9.2013 v sadzbe 274,78 % presahovala priemernú RPMN viac ako päťnásobne (táto bola 49,13 %). Je pravdivé tvrdenie žalobcu, že u nebankových subjektov je možné akceptovať priemerne vyššie náklady spojené s poskytnutím úveru, tieto však nesmú byť neprimerané a v rozpore s dobrými mravmi. RPMN, ktorá päťnásobne, resp. sedemnásobne presahuje priemernú RPMN porovnateľných úverov rozhodne nie je možné považovať za primeranú.

36. Po preskúmaní obsahu zmlúv súd dohodu o výške celkových nákladov spotrebiteľa spojených s uzavretím zmluvy vyhodnotil ako absolútne neplatnú a dospel k záveru, že žalovaný nemá nárok na zaplatenie úroku z úveru ani inej odplaty (a to ani poplatkov definovaných ako administratívne náklady), ale len na vrátenie poskytnutej sumy úveru.

37. Žalovaný mal v prípade oboch uzavretých zmlúv len nárok na vrátenie istiny úveru i s poukazom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úverov. Súd preskúmal jednotlivé obsahové náležitosti stranami uzavretých zmlúv v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. Pretože z oboch uzavretých zmlúv o úvere je zrejmé, že boli uzavreté na jednom rokovaní aj s dohodami o plnení v splátkach, preskúmal súd obsahové náležitosti uzavretých zmlúv o úvere v kontexte s dohodami o plnení v splátkach.

38. Pokiaľ ide o nedostatok vyčítaný žalobcom, že zmluvy o úvere neobsahujú náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z., ktorou je uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, tu súd poukazuje na bod 7 odôvodnenia zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu č. k. 7Co/72/2018-92, v ktorom sa odvolací súd priklonil k eurokonformnému výkladu tohto ustanovenia, v zmysle ktorého nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky.

39. Žalobca v konaní ďalej poukazoval na nesprávne uvedenú RPMN v zmluvách o úvere, keď namietal, že v prípade zmluvy o úvere č. 601600291 mala RPMN predstavovať 309,86 % ročne a v prípade zmluvy o úvere č. 601600382 táto mala byť 304,10 %. Pokiaľ ide o správnosť uvedených hodnôt, súd poukazuje na odpoveď Národnej banky Slovenska zo dňa 14.5.2020 (č. I. 140 spisu), v ktorom boli jednotlivé hodnoty RPMN tak v zmluvách o úvere ako aj v dohodách o plnení v splátkach prepočítané. Uvedený listinný dôkaz vypracoval Odbor ochrany finančných spotrebiteľov patriaci pod Národnú banku Slovenska, správnosť tohto výpočtu nebola v konaní namietaná ani jednou zo sporových strán, preto z neho súd pri posúdení skutočnej výšky RPMN pre dané právne vzťahy vychádzal. Z výpočtu síce vyplývajú iné hodnoty RPMN ako v jednotlivých zmluvách a dohodách, avšak tieto sú podľa výpočtu v skutočnosti ešte nižšie ako hodnoty, ktoré žalovaný v zmluvách a v dohodách uviedol, z čoho možno usúdiť, že hodnoty v zmluvách a v dohodách nie sú uvedené v neprospech spotrebiteľa. Z tohto dôvodu nie je možné považovať zmluvy o úvere za bezúročné a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z.

40. Za bezúročné a bez poplatkov možno úvery považovať s poukazom na absenciu náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. Posudzujúc vzniknuté právne vzťahy zo zmlúv o úvere v kontexte s dohodami o plnení v splátkach súd konštatuje, že v dohode o plnení v splátkach chýba údaj o termíne konečnej splatnosti úveru. Údaj o konečnej splatnosti síce je v prípade zmluvy o úvere č. 601600291 uvedený termínom 18.4.2014 a v prípade zmluvy o úvere č. 601600382 termínom 19.9.2014, avšak z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že strany sporu pri uzavretí týchto zmlúv uzavreli zároveň i dohody o plnení v splátkach, v ktorých sa dojednali na zaplatení dlhov v 12 mesačných splátkach, kde však konečnú splatnosť jednotlivých úverov nevymedzili. Je nepostačujúce, pokiaľ žalovaný v jednotlivých dohodách o plnení v splátkach určil dátum splatnosti prvej splátky a ďalej si mal spotrebiteľ konečnú splatnosť vypočítať. Keďže údaj o konečnej splatnosti úveru je v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere, nemôže by tento údaj vyvodzovaný (resp. zisťovaný, vypočítavaný, či inak určovaný) spotrebiteľom z iných údajov uvedených v zmluve, ale má byť vymedzený jednoznačne a bez potreby vykonávania ďalších výpočtov.

41. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

42. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

43. Podľa § 456 Občianskeho zákonníka predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

44. Podľa § 457 Občianskeho zákonníka ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

45. Dôsledkom prijatia plnenia bez právneho dôvodu je vznik povinnosti subjektu, ktorý sa obohatil bezdôvodne obohatenie vydať v zmysle zásad uvedených v ustanovení § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka. Po vykonanom dokazovaní mal súd preukázané, že žalovaný poskytol žalobcovi úver v celkovej sume istiny 700 eur (200 eur zo zmluvy o úvere č. 601600291 a 500 eur zo zmluvy o úvere č. 601600382). V konaní nebolo sporným, že žalobca na predmetné úvery uhradil sumu spolu vo výške 1 380 eur. Za uvedenej situácie vyhodnotiac uzavreté zmluvy o úvere v časti celkových nákladov za absolútne neplatné, tiež s poukazom na posúdenie úverov ako bezúročných a bez poplatkov, bol žalobca povinný žalovanému vrátiť len sumu skutočne poskytnutých peňažných prostriedkov. Žalobcovi boli zo strany žalovaného poskytnuté peňažné prostriedky v celkovej výške 700 eur, žalobca žalovanému vrátil

sumu 1 380 eur. Súd tak mal zistené a preukázané, že žalobca žalovanému uhradil o sumu 680 eur viac ako bol povinný. Táto čiastka predstavuje bezdôvodné obohatenie žalovaného podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ktorý hovorí, že bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu.

46. S poukazom na uvádzané skutočnosti tak súd považoval žalobu za dôvodnú v celom rozsahu a požadovanú sumu bezdôvodného obohatenia žalobcovi priznal.

47. Podľa § 517 ods. 1 prvej vety Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

48. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

49. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej len „nariadenie vlády č. 87/1995 Z. z.“) výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

50. Žalobca sa voči žalovanému domáhal i zaplata úrokov z omeškania z požadovanej sumy bezdôvodného obohatenia. Pri rozhodovaní o uplatnenom úroku z omeškania sa súd riadil právnou úpravou úrokov z omeškania obsiahnutou v § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom od 1.2.2013. Žalobca preukázal, že žalovaného ešte pred podaním žaloby výzvou zo dňa 16.7.2015 požiadal o vrátenie sumy bezdôvodného obohatenia najneskôr do 24.7.2015. Žalovaný žalobcovi túto sumu neuhradil. Nárok na zaplata úrokov z omeškania počnúc dňom nasledujúcim, teda dňom 25.7.2015 považoval súd v plnom rozsahu za dôvodný, a tento žalobcovi v súlade s petíťou žalobného návrhu priznal.

51. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa pomeru úspechu v zmysle § 255 ods. 1 CSP. V tomto konaní bol úspešný žalobca, zatiaľ čo žalovaný nedosiahol žiadny materiálne merateľný úspech, preto súd priznal žalobcovi voči žalovanému náhradu trov konania v plnom rozsahu (100 %).

52. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku, a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka tohto konania. (§ 127 ods. 1 a ods. 2 CSP) V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 364 CSP)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§ 365 ods. 1 CSP)

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.(§ 365 ods. 2 CSP)

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 CSP)

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.